

Prima instanță: Judecătoria Centru
Judecătorul: A. Gafton
Instanța de Apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Ciugureanu
              N. Traciuc
              Ș. Niță

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
Judecători,

Tamara Chișca-Doneva,
Ala Cobăneanu, Galina Stratulat
Oleg Sternioală și Iuliana Oprea

examinînd recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Gunevoi Vitalii împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016,

A C O N S T A T A T :

La 25.08.2015, Gunevoi Vitalii a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, către Inspectoratul General de Poliție al MAI al (în continuare (IGP al MAI) cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în perioada anului 1994 - sfîrșitul lunii iunie 2014 a activat în organele MAI în calitate de plutonier de poliție, polițist al izolatorului de detenție provizorie al Secției management operațional a Inspectoratului de Poliție Briceni al IGP MAI RM.

În baza ordinului nr. 364 ef din 20.06.2014, raporturile de serviciu au fost întrerupte, cu acordarea dreptului de a primi pensie pe linia MAI, cu achitarea compensației bănești pentru concediile nefolosite și a indemnizației unice de concediere.

Menționează că, indemnizația unică a fost achitată cu întârziere de 356 zile, or, neexecutarea ordinului nr. 364 ef, în parte ce se referă la achitarea indemnizației unice în

mărime de 43 750,00 lei, i-a cauzat un prejudiciul material direct în mărime de 7 875,00 lei - suma impozitului pe venit care a fost reținută în baza modificărilor în Codul fiscal prin Legea nr.71 din 12.04.2015.

Consideră reclamantul că dreptul la obținerea indemnizației a survenit cu mult timp înainte de operarea modificărilor legislative. Din vina angajatorului, exprimată prin neonorarea la timp a obligațiilor financiare salariale față de reclamant i s-a cauzat un prejudiciu material.

Astfel, reclamantul a solicitat încasarea penalității în mărime de 0,1% din sumă neplătită în termen, $43\,750\text{ lei} \times 0,1\% = 43,450 \times 356\text{ zile} = 15\,575,00\text{ lei}$ și repararea prejudiciului material în mărime de 7 875,00 lei, cauzat în legătură cu reținerea impozitului pe venit, prejudiciului moral cauzat prin neachitarea la timp a plăților, din care motive reclamantul a suportat suferințe morale apreciind prejudiciul la valoarea trei salarii de funcție $3\,800,00\text{ lei} \times 3 = 11\,400,00\text{ lei}$, plăților de întârziere în mărime de 15 575,00 lei, precum și repararea cheltuielilor legate cu adresarea în instanța de contencios administrativ.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 15 decembrie 2015, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca nefondată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă a tuturor probelor prezente și a constatat că cerințele invocate în acțiune se încadrează în prevederile legii.

La 20.01.2016, Gunevoi Vitalii a declarat apel împotriva hotărîrii respective, solicitând casarea hotărîrii contestate și emiterea unei hotărîri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral conform cerințelor formulate.

În motivarea cererii de apel, Gunevoi Vitalii a indicat faptul că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, concluziile primei instanțe expuse în hotărîre, sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar normele de drept material au fost încălcate și aplicate eronat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, cererea de apel depusă de către Gunevoi Vitalii a fost admisă, a fost casată hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 15.12.2015 și emisă o nouă hotărîre de admitere parțială a acțiunii. Prin urmare, s-a decis încasarea din contul IGP al MAI în beneficiul lui Gunevoi Vitalii prejudiciul material în mărime în cuantum de 7875 lei, penalitatea în mărime de 15575 lei, ce constituie 0,1 % din suma neplătită în termen și cheltuielile de judecată în mărime de 1500 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, iar argumentele formulate în cererea de apel sunt întemeiate.

Invocînd ilegalitatea acestei decizii, la 26 iulie 2016, IGP al MAI, a depus cerere de recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a decizie instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului reprezentantul IGP al MAI a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, fapt pentru ce le consideră ca fiind ilegale și neîntemeiate.

Mai mult, recurentul a invocat că, la emiterea deciziei recurate, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că, instanța de apel a elucidat și a dat apreciere numai argumentelor expuse de către intimatul/reclamant Gunevoi Vitalii, considerîndu-le la caz ca fiind întemeiate, însă, a evitat în a se expune și asupra argumentelor înaintate de către recurentul/pîrît IGP al MAI.

Conform art. 434 al. (1) CPC al RM, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei se conchide că, decizia instanței de apel din 22 iunie 2016, a fost contestată cu recurs la 26 iulie 2016. Astfel, prin prisma art. 434 al. (1) CPC al RM, completul Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 al. (2) CPC, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 22 august 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în dresa lui Gunevoi Vitalii, cererea de recurs declarată de către IGP al MAI, cu înștiințarea concomitentă a acestuia despre necesitatea depunerii referinței.

Pînă la data examinării recursului depus de către IGP al MAI, Gunevoi Vitalii, nu a depus referința în vederea expunerii argumentelor vis-à-vis de cele înaintate.

În conformitate cu art. 441 CPC, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecînd recursul în limitele invocate pe baza materialelor din dosar, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul declarat de IGP al MAI neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2016.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

Din materialele cauzei completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, conchide cu certitudine că, reclamantul s-a aflat în raporturi de muncă cu IGP al MAI din 1994 pînă la sfîrșitul lunii iunie anul 2014.

În baza ordinului nr. 364 ef din 20.06.2014, la cererea reclamantului au fost întrerupte raporturile de muncă cu IGP al MAI, cu acordarea dreptului de a primi pensia pe linia MAI și achitarea compensației bănești pentru concediile nefolosite și a indemnizației unice de concediere.

Totodată, s-a stabilit că indemnizația unică de concediere a fost achitată cu întârziere de 356 de zile calendaristice.

Prin urmare, reclamantul a solicitat încasarea sumei de 15575 lei cu titlu de plăți suplimentare pentru fiecare zi de întârziere a câte 0,1%.

Fiind investită cu examinarea pricinii în fond, prima instanță în ordinea legii contenciosului administrativ, prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 15 decembrie 2015 a respins acțiunea înaintată ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, cererea de apel depusă de către Gunevoi Vitalii a fost admisă, a fost casată hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 15.12.2015 și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii. Prin urmare, s-a decis încasarea din contul IGP al MAI în beneficiul lui Gunevoi Vitalii, a prejudiciului material în mărime în cuantum de 7875 lei, penalitatea în mărime de 15575 lei, ce constituie 0,1 % din suma neplătită în termen și cheltuielile de judecată în mărime de 1500 lei.

Studiind situația de fapt din prezenta speță, în raport cu probele anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră oportun de a menționa prevederile art. 1, al. (2) Legea contenciosului administrativ, potrivit căreia orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În conformitate cu art. 65, al. (2) al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în cazul eliberării din serviciu în legătură cu pensionarea sau din cauza reducerii personalului ori a lichidării subdiviziunii, polițistului i se acordă o indemnizație unică în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciu în Poliție: a) de la 5 la 10 ani – în mărime de 6 salarii lunare; b) de la 10 la 15 ani – în mărime de 8 salarii lunare; c) de la 15 la 20 de ani – în mărime de 10 salarii lunare; d) de la 20 la 25 de ani – în mărime de 14 salarii lunare; e) de la 25 la 30 de ani – în mărime de 16 salarii lunare; f) de la 30 de ani și mai mult – în mărime de 18 salarii lunare.

Potrivit art.330 alin.(2) CM, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art. 142), a indemnizației de concediu (art. 117), a plăților în caz de eliberare (art. 143) sau a altor plăți (art. 123, 124, 127, 139, 186, 227 lit. j), 228 alin.(8) etc.), cuvenite salariatului, i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,1 la sută din suma neplătită în termen.

Prin prisma cumulului de norme sus-menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție apreciază

temeinicia concluziei instanței de apel cu referire la oportunitatea și necesitatea încasării sumei de 15 575,00 lei, calculată pentru fiecare zi de întârziere în urma reținerii din vina angajatorului a indemnizației de concediu de care a beneficiat salariatul, or, pentru fiecare zi de întârziere, se achită 0,1 la sută din suma neplătită în termen.

Totodată, potrivit materialelor cauzei, instanța de recurs nu poate reține ca fiind întemeiat și argumentul recurentului conform căruia la caz, urmează a fi respinsă concluzia instanței de apel cu referire la aplicabilitatea în timp a Legii, deoarece art.6, Codul Civil și art. 46 al Legii privind actele legislative instituie caracterul neretroactiv al Legii, iar achitarea sumei de 7875 lei în calitate de impozit în temeiul redacției în vigoare a Codului Fiscal la data efectuării plății era reglementată anume de faptul achitării sumei, Codul Fiscal nefiind aplicabil în raport cu redacția în vigoare la data la care intimatul urma să beneficieze de indemnizație. Or, din materialele cauzei este cert demonstrat că, conform modificărilor operate la Codul Fiscal (Legea nr. 71 din 12.04.2015), începând cu 02.05.2015, au fost abrogate prevederile art. 20, lit. g), Codul Fiscal, potrivit căruia indemnizația de concediere stabilită de legislația în vigoare este venit neimpozabil, astfel, după data de 01.05.2015, tipul de venit contestat, cade sub incidența art. 18, lit. o) Codul Fiscal, adică reprezintă la caz, sursa de venit impozabilă ce urmează a fi inclusă în venitul brut al contribuabilului. Mai mult, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că la cazul din speță, dreptul la obținerea indemnizației nominalizate, a survenit cu mult timp înainte de operarea modificărilor legislative, pe când încă indemnizațiile unice de concediere se refereau la tipurile de venituri neimpozabile, or, doar din cauza neoperativității intimatului - Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, exprimată prin neonorarea la timp a obligațiilor financiare salariale față de Gunevoi Vitalii, a survenit achitarea tardivă a plăților salariale și a indemnizațiilor cuvenite, iar ca urmare anume această întârziere a provocat cauzarea prejudiciului în mărime de 7 875,00 lei, care a fost reținută pe motivul achitării indemnizației abia la data de 22.06.2005.

Prin urmare, având în vedere cele menționate, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului IGP al MAI al MAI, or, cele anexate la materialele cauzei atestă contrariul celor invocate de ultimul.

Astfel, având în vedere cele menționate raportate la circumstanțele pricinii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că instanța de apel prin soluția emisă corect a ajuns la concluzia netemeinicii pretențiilor formulate de către recurentul IGP al MAI al MAI, în cererea de recurs, or, cele relatate în ansamblu atestă faptul că, ultimul nu a prezentat probe pertinente ce ar argumenta soluția admiterii recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerii hotărârii primei instanțe.

Mai mult, instanța de recurs conchide că, soluția emisă de către instanța de apel este justă și întemeiată, având la bază un cumul de dovezi administrate, cărora le-a fost data o apreciere juridică cuvenită, iar argumentele aduse de IGP al MAI al MAI în cererea de

recurs înaintată, în susținerea poziției sale, sunt pur declarative și fără un suport legal și probatoriu, or, în conformitate cu art 118 al. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, soluția adusă de către instanța de apel este legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către IGP al MAI al MAI și de a menține decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se respinge recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Gunevoi Vitalii împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte ședinței

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Iuliana Oprea